

Молодий комуніст

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 14 грудня 1985 року

№ 149 (3656).

Ціна 2 коп.

В обкомі ЛКСМ України

Відбулося чергове засідання бюро обкому комсомолу, на якому було розглянуто питання «Про роботу комітетів комсомолу області по виконанню завдань, що випливають з рішень жовтисово (1985 р.) Пленуму ЦК КПРС». З інформацією по цьому питанню виступив перший секретар обкому ЛКСМУ І. Шевченко.

У прийнятій постанові відзначалося, що комітети комсомолу області беруть активну участь у соціалістичному змаганні за право підписати Рапорт Ленінського комсомолу XXVII з'їздові КПРС. 162 КМК і 5,5 тисячі молодих виробничників достроково завершили виконання планових завдань XI п'ятирічки. Стала активнішою участь комсомольців і молоді у виконанні Проломної програми. В період всенародного обговорення передз'їздовських документів партії збагатився зміст і різноманітні форми ідеїно-політичної роботи з молоддю.

Разом з тим, як відзначило бюро, в роботі комсомольських організацій є ряд суттєвих недоліків. Повільно йде перебудова і методів виховної і організаторської роботи в первинних комсомольських організаціях Олександрівського, Бобринського, Кіровоградського, Устинівського районів. Ряд комітетів комсомолу ще недостатньо проводить роботу по залученню молоді

до науково-технічної творчості, впровадженню прогресивних форм організації праці, зменшенню трудової і внутрішньої дисципліни.

Бюро обкому комсомолу зобов'язало міськомком, райком, первинні комсомольські організації ліквідувати вказані недоліки, постійно удосконалювати форми і методи своєї діяльності, глибше і самостійно аналізувати досягнуті успіхи, розвивати ініціативу і активність комсомольських організацій. Комітетам комсомолу треба посилити роботу по широкому залученню юнаків і дівчат до науково-технічної творчості. Міськомком і райкомом ЛКСМУ слід вжити всіх заходів для поліпшення внутрішньої роботи, наведення порядку в обліку членів БЛКСМ, в роботі по підборі і розстановці кадрів.

Бюро обкому комсомолу розглянуло підсумки роботи комсомольських організацій області по заготовці кормів у 1985 році. Серед міських і районних комсомольських організацій переможцем визнано Новоукраїнську районну комсомольську організацію. Молоддю району заготовлено 203,5 тисячі тонн кормів. Відповідно друге і третє місце в соціалістичному змаганні зайняли Довбровеличківська і Бобринська районні комсомольські організації.

Бюро обкому ЛКСМУ розглянуло ряд інших питань внутрішньої роботи.

ДІЄВІСТЬ

На критичний матеріал «Прожекторист» — місія відповідальна («Молодий комуніст» від 19 вересня ц. р.) надіслав відповідь начальник районного штабу «Комсомольського прожектора» перший секретар Устинівського райкому комсомолу О. ШЕРЮК. Він повідомив, що критику визнано правильною. Факти, наведені в публікації, дійсно мали місце. Членів штабу «КП» було зобов'язано посилити контроль за ходом операції «Засіки» в штабах і постах первинних, а по завершенню операції підготувати звіт про результати проведеної роботи на засіданні бюро райкому ЛКСМ України.

У ході проведеної операції члени райштабу вивчили становище із збиранням пізніх культур в колгоспах «Біляшівка», імені Франка і визнали його незадовільним. Начальникам штабів «КП» цих колгоспів, які прояв-

ляли пасивність, відповідно Н. Захаровій і Б. Басистому вказано на незадовільну роботу «прожектористів».

Але не знімає із себе вини в існуючих недоліках і райком комсомолу, зазначається далі в листі О. Шерюка, який не зумів організувати систематичного насування активу «КП», наспіх і поверхово підготував заходи по участі молоді району в операції, не контролював її хід. Винні за зрив операції «Засіки» дадуть пояснення на черговому засіданні бюро райкому ЛКСМУ.

На критичний виступ газети відповів також перший секретар Петрівського райкому ЛКСМУ М. ПІАТОШИН.

На жаль, відбулися мовчанкою головувальські районні «прожектористи», робота яких в операції «Засіки» піддавалася критичній в матеріалі «Прожекторист» — місія відповідальна.

Робота в «Комсомольському прожекторі» — почесна і відповідальна комсомольська доручення. Кожен прожекторист покликаний виправдовувати виявлене йому довір'я, показувати приклад високої свідомості, організованості й дисципліни, постійно піклуватися про примноження народного достатку, бути завжди в авангарді боротьби за успішне виконання планів економічного, соціального розвитку нашої країни.

(З «Положення про «Комсомольський прожектор»).

Районні штаби «КП» повідомляють:

ОНУФРІВСЬКИЙ РАЙОН.

Рейдова бригада у складі начальника районного штабу «КП» Я. Мендуса, заступника начальника райштабу ОКОДУ С. Грабового, в. о. начальника райштабу ОКОДУ О. Пітенка, інспектора районного комітету народного контролю О. Ф. Лимонченка провела рейд-перевірку по дотриманню правил торгівлі алкогольними напоями в селі Камбурліва. В результаті були встановлені факти порушення правил продажу спиртного молодим продавцем продовольчого магазину Л. С. Трепачовою, яка відпустила спиртні напої особам у нетверезому стані до того ж порушила норму відпуску круп, продавши покупцеві мішок (50 кілограмів) кукурудзяної крупки замість максимуму двох кілограмів. Вищевказані факти передані на розгляд адміністрації при райвиконкомі.

У нетверезому стані були затримані водії В. О. Фаленков і молодий тракторист В. Уткін з місцевого колгоспу імені Леніна. Вони, похитуючись, вийшли з магазину. Спиртне

ім, нетверезим, продала усе та ж Л. С. Трепачова.

Про ці факти було повідомлено колективи автогаража і тракторної бригади № 1, де В. О. Фаленков і В. Уткін працюють.

ВІЛЬШАНСЬКИЙ РАЙОН.

Дотримання правил дорожнього руху — таку основну мету переслідувала рейдова бригада районного штабу «Комсомольського прожектора», в складі якої були представники ДАІ, товариства «Автомобіліст» і районні «прожектористи».

На території районного центру було зупинено 25 автомашин. П'ятнадцять (!) водії перебували в нетверезому стані, в окремих — не було прав на управління автомобілем.

Переважаюча більшість водіїв штрафувана, а механізатор колгоспу імені Леніна В. П. Черкаського, молодого водія колгоспу «Росія» В. Коробана, а також А. П. Степанкова позбавлено прав на управління автомобілем.

Підсумки рейду доведені до відома керівників. Порушників притягнуто до адміністративної відповідальності.

ЧИ Є В КОРІВ НЕРВИ?

дивно, але саме це намагаються визначити окремі господарники Долинського району.

Нині зимівля худоби. В яких умовах працюють молоді тваринники — члени комсомольсько-молодіжних колективів — на таке питання мали дати відповідь рейд-перевірки, проведені в колгоспах «Дружба», імені Горького і «Зоря комунізму» Долинського району.

В останньому колгоспі щодо обві нашої молока у листопаді були одніми з найвищих у районі. І це не дивно. На молочнотоварному комплексі ритмічно, без збоїв працює кормоцех, суворо дотримуються технології приготування кормів. Важко заходів для безперебійного електро- і водопостачання комплексу. Утеплені його приміщення. Ніби все гаразд. Але... Ми звернули увагу, що на день перевірки нашої порівняно з останніми днями зменшилася. Тривожний симптом! Виявляється, тварини, що знаходяться на безприв'язному утриманні, більшу частину дня проводять на прифермському вигоні, майже по коліна бродять у багнюці. Так, стверджує завідувача комплексом Т. О. Шеремет. Це, безперечно, негативно позначається на продуктивності тварин.

Виявляється, що останні очі-

щення всіх вигонів проводилося ще два місяці тому. А нині вигоні треба чистити щодня.

— Своїми силами нам не впоратися, — говорить голова колгоспу А. С. Буньков. — А ось партнер по агрокомплексу — райсільгоспхімія — не дуже нам допомагає у цій справі. А ми і договір з ними уклали.

Знайти цей договір у колгоспі, правда, не вдалося, але в райсільгоспхімії дозорцям показали аж два його екземпляри, з яких зрозуміло, що свої зобов'язання на 1985 рік щодо колгоспу «Зоря комунізму» по вивезенню органічних добрив райсільгоспхімія виконала ще у жовтні. І не її вина, що ці планові завдання і зобов'язання які були запропоновані саме колгоспом, чомусь виявились значно меншими навіть у порівнянні з минулим роком.

Як виправляти становище — справа тепер тільки керівництва колгоспу. Але зробити це необхідно якомога швидше.

ЗНАЧНО складнішою проблемою, як показала подальша перевірка, стоять перед керівниками і спеціалістами колгоспів «Дружба» та імені Горького. У «Дружбі» ми не змогли навіть зайти в примі-

щення ферми: проходи були переповнені кормами. Нам пояснили, що овідні прийдуть доярки і роздадуть їх вручну. Ферма не механізована, тому втрати кормів при такій організації праці, ясна річ, немінучі.

У колгоспі імені Горького, здається, вирішили поекспериментувати: як-то поведуть себе тварини, якщо зовсім не підготувати ферми до зимівлі? У приміщенні однієї з них, МТФ № 1, наприклад, вода у відрах замерзла. Щодо тут одержують від корови лише по 3,9 кілограма молока. Але й ця цифра з кожним днем меншає. Тварини у мороз знаходяться практично на повітрі, бо з однієї сторони корівника дверей зовсім не було, а вікна не заклеєні. Здивованим поглядом відповіла на наше запитання: «Чи працює кормокухня?» — завідувача фермою О. Н. Маркевич. Як і на таке: «Чи є роздавальня для доярок, профілакторії?». І ще на подібні, елементарні, відповідь на які повинні бути тільки ствердною...

Рейдова бригада: В. ДОБРОБАТЬКО — заступник голови обласного штабу «КП», С. ІВАЩЕНКО — начальник районного штабу «КП», С. СЕМЕНЕЦЬ — член районного штабу «КП». Долинський район.

У ці дні Віктора ХОМНКА (на знімку) можна побачити поруч з досвідченими механізаторами у тракторній бригаді колгоспу імені Ватутіна. Готує хлопець техніку до наступного року, бо знає — попрацювати доведеться ще краще, ніж у 1985-му, тож підводити вона не повинна. А до цього працював на підняті збоу, не відстаючи від старших колег. Ще б пак: зобов'язувала довіра — після здобуття середньої спеціальної освіти за розподілом повернувся до рідного колгоспу. А там новачку з його спеціальністю машиніст-бульдозерист сирепера довірили потужного Т-70-С. Очевидно, підмітили в комсомольцеві паростки справжнього потягу до серйозної роботи, сумлінності. Тож чекають від Віктора ще ліпших результатів.

Фото А. ШЕВЧЕНКА.

Моловисківський район.

ФУНДАМЕНТ НАШОГО ОПТИМІЗ

ВІЗЬМИ ПРИКЛАД З КОМУНІСТА

На партійних зборах тривала розмова про авангардну роль комуністів у кожному виробничому підприємстві, про його обов'язок бути зразком у праці, громадському й особистому житті. Секретар парткому колгоспу імені Шевченка Володимир Іванович Крижанівський зачитав рядки з проекту нової редакції Програми КПРС: «Партія постійно посилюватиме вимогливість до кожного із своїх членів за ставлення до свого обов'язку, за чесне і чисте обличчя партійця, оцінюватиме його за ділами і вчинками». І одразу назвав імена двох комуністів, портрети яких красуються на Дошках пошани в Кіровограді та Ульяновському — портрети доярки Галини Савіної Животовської та механізатора Леоніда Никифоровича Ткачука.

ДВА

Леонід Ткачук став лідером, навчившись хліборобської примудрості у ветеранів, перейнявши науку і досвід у кращих механізаторів. У бригаді не пам'ятають, щоб Леонід Никифорович з'явився на роботу пізніше інших. Ного напарник Сергій Бойко каже: ланковий вирушить в поле тільки тоді, коли буде переконаний, що не зріже зайве стебельце, не загубить мотора посеред поля.

Якось він повернувся з Черкащини від знатного буржовода країни Омеліяна Никонівича Нарубка. Обступили його товариші, перешептують: — І що воно в нього за секрет такий?

— Секрет і не секрет. Просто чоловік не любить шаблону. От кажуть йому: треба вже жорати. А він своє: хай трішки зійде бур'ян на стерні, бо це вже не той попередник, а зерно. І злучив стерню дисками раз, вдруге. Далі — культиватор, внесення добрив. І аж тоді пролягає на його полі борозна.

Ланковий підійшов до бурякофурального комбайна, довго порався біля нього.

— Все правильно. А якщо не відрегулювати машину, то можна на гектарі тисячі загубити. Еге ж. От зважив якось я головку буряка, зрізану ножем недопаленої машини. П'ятдесят грамів! А на гектарі — сто тисяч тисяч коренів. То візьміть олівця і зробіть множення... От вам

і тисячі, от вам і недо-брати центнери.

Брав він олівця і підраховував, що станеться, коли знизити коефіцієнт використання тракторного парку. Торік, скажімо, з 43 трактористів 16 не виконали норм виробітку. Все те тільки через безгосподарність, недисциплінованість окре-

ПОРТРЕТИ

мих механізаторів. І Леонід принципово говорив про це на партійних і загальних колгоспних зборах: називав імена п'яниць, прогуляників, просто таких, хто не хоче підвищувати своєї професійної майстерності.

Ного підтримали кращі механізатори колгоспу імені Шевченка — Михайло Грабчак, Микола Вербецький, Іван Герасименко: тільки при умові, коли в бригаді буде висока дисципліна, якщо кожен дбатиме про високу культуру землеробства, вони матимуть успіх. Тож думка була одностайна: всім колективом створити навколо механізаторів таку атмосферу, щоб слова «ледаць», «прогуляник», «п'яниця» й не чулися серед механізаторів.

Колектив тракторної бригади Василя Бойка на два місяці раніше виконав свої соціалістичні зобов'язання — при річному плані 47 544 сталених гектарів вироблено 51 940, змінивши показник на трактор складав 7,3 гектара. Лише за десять місяців механізатори зекономили більше 2,5 тисячі кілограмів пального.

Переглядаючи інформацію про урожайність колгоспної ниви, ми переконались, що шевченківці всюди серед передовиків — зернових на гектарі зібрали по 38,3, пшениці — 47,4, ячменю — 40,1, вівса — 39,7, проса — 45,3, гречки — 30,5, гороху — 37,3, цукрових буряків — більше 400 центнерів з гектара. А ланка орденосця Леоніда Ткачука мала на гектарі по 502,7 центнера солодких коренів на круг.

2.

Для завідувачого молочнотоварною фермою Василя Денисовича Кравця було найбільшим клопотом шукати доярку, яка б прийняла залишену кимось групу корів.

Першими видали роботу наймолодшій. Особливо вимку і весною, коли біля корівника і в чоботях не можна було пройтись. А зайдеши в приміщення — холоднеча. От і спробуй знайти те молоко в корови на язик. Серед молодих безладів.

І тільки вона, Галина, не шевірялася. Знала, що вранці-вечір колгоспні активісти побачать шлях для подолання відставання. Про розв'язання проблеми вже тривала розмова на комсомольських і на загальних колгоспних зборах. Дізнався своїми думками і Василь Денисович. Не обійшло, а вимагав голови колгоспу Анатолія Михайловича Трибуньки:

— Мало того, що ми побудуємо зразковий комплекс, треба, щоб кожна з доярок допомогла колгоспним спеціалістам оновити стадо високопродуктивних корів. А про корми не лише бригадир чи зоотехнік має думати. Особливо про те, як їх витрачати.

Галина Животовська однією з перших взялася доглядати групу первісток. А разом з нею інші доярки — К. Грабчак, Л. Оліхнович, О. Моро-

зова. Породисті нетелі виручили тваринників колгоспу — поступово обидві ферми почали навіждувати колективи сусідніх колгоспів. Була закладена й міцна кормова база. Торік, наприклад, лише силосу було заготовлено втричі більше, ніж планувалося.

Про всі ці здобутки добре знали всі доярки, фуражири молочнотоварної ферми. І все ж головний зоотехнік господарства О. Червоний, завідувач В. Кравець, голова профкому Д. Мельник часто вели розмову у колективі тваринників про нерациональне використання кормів, часом і про розбазарювання. А вона, комуністка Галина Животовська, втрутившись у суперечку, як і механізатор Леонід Ткачук, почала вголос робити свої підрахунки:

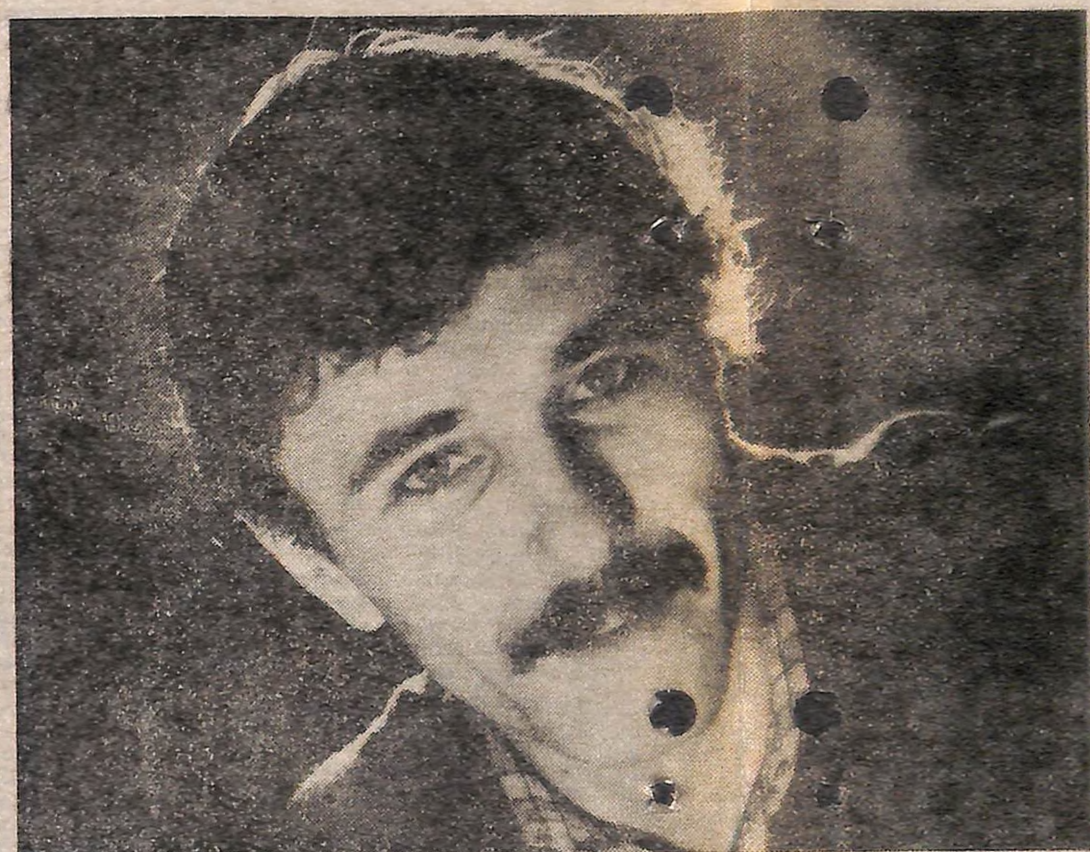
— Якщо щодня кожна доярка нашого колгоспу не збереже для однієї корови хоч один кілограм кормів, то це значить, що ми викнемо їх за рік на вітер більше 350 тонн. У нас же часом такі пропадають під ногами тварин під час перевезення не кілограмів, а центнерів фуражу.

На фермі створені належні умови для праці. Збудовано зразкові регулярні майданчики, працює кормоцех. Тут, в тваринницькому містечку, постійно чергують наладчики, слюсарі. Приклад у труді подає Галина Савінова. Вона добила чудових надовів, високої якості молока і нині планує одержати не менше шести тисяч кілограмів молока від корови.

До п'ятитисячного рубежа наближаються її напарники по роботі К. Грабчак, Л. Оліхнович, О. Морозова, чотиринадцять цим стануть Г. Грабчак, П. Кондратьов, Г. Паранок, С. Мельник, інші доярки. А вся ферма до кінця року доведе надій на корову до 3700 кілограмів. Це завдяки таким, як вона, просто і роботяща Галина Савінова Животовська, котра з гордістю носить високе ім'я комуніста.

М. ВІНЦЕВИЙ.

ВІЇЗНА РЕДАКЦІЯ «МОЛОДОГО КОМУНАРА» В УЛЬЯНОВСЬКОМУ РАЙОНІ

СМАК ДО НОВИЗНИ

Після закінчення Одеського харчового технікуму Олександр Чернієнко працює змішним інженером на Ульяновському цукрозаводі. Він секретар цехової комсомольської організації. Завдяки його ініціативі, творчому підходу до справи на підприємстві активізувалась робота молодих раціоналізаторів та винахідників. Олександр, працюючи в центральній лабораторії заводу, разом зі своїми колегами дбає про те, щоб у виробництві вводились все нове, передове, прогресивне. Невдано, наприклад, О. Чернієнко висотив пристосування для спертання і очістки карамелізованих труб поверхні нагрівання випарних апаратів. Економічний ефект від цього нововведення складає 48 тисяч карбованців.

Молодий комуніст нині навчається в Одеському технологічному інституті імені Ломоносова, він постійно працює над удосконаленням своєї професійної майстерності, залучає до технічної творчості молодих робітників цукрозаводу.

На знімку зверху — Олександр Чернієнко, внизу — кращі молоді робітники підприємства Володимир ДАЦЮК, Володимир КИСЛИЦІН, Сергій ГУЛЯШИН; зліва — у цеху заводу.

ЗА ВИСОТОЮ— ВИСОТА

● Передові водії автопідприємства № 10045 М. Лютий та Є. Животовський виконали свої особливі п'ятирічні завдання за 3,5 роки, а за 4 роки 10 місяців — 39 автомобілів.

● Механізований загін № 3 (начальник В. Мельник) з колгоспу «Росія» ще наприкінці листопада поставив на лінійку готовності всю ґрунтообробну техніку, 11 тракторів, інші механізми. Тепер молоді механізатори навчаються в школі хліборобської майстерності, поглиблюючи свої знання з агротехніки, вивчаючи досвід кращих кукурдузководів, буряководів.

● Постійно поповнюється новинками літератури фонд бібліотек району, де нині більше 344 тисяч книг. Читачів, серед яких дві

третини складає молодь, обслуговує 26 бібліотек.

★ За п'ятирічку будівельники району освоїли 31,5 мільйона карбованців капіталовкладень. Здано в експлуатацію 24,6 тисячі квадратних метрів житла, три загальноосвітні школи, магазинів і їдальні загальною площею 902 квадратних метри, прокладено 70 кілометрів шляхів і вулиць з твердим покриттям.

★ Іде будівництво за рахунок колгоспних фондів. Наприклад, за роки п'ятирічки в колгоспі імені Карла Маркса витрачено 1300 тисяч карбованців (823 тисячі на виробничі об'єкти). Збудовано 26 житлових будинків для молодих сімей, колгоспних спеціалістів. У селі Луноловоному заасфальтовано 5 кілометрів доріг.

★ Виробництво молока в районі за два останні роки в середньому збільшилось на 6070 тонн, вовни на 14 центнерів, яєць — на 711 тисяч штук.

ТВОЄ ДОЗВІЛЛЯ

НА ВОГНИК «ЮВІЛЕЙНОГО»

Закличні вогні нашого будинку культури ніколи не гаснуть. Ідуть сюди молоді робітники, учні Ульяновської середньої школи № 1. Кожен знайде для себе щось цікаве, бо гуртки художньої самодіяльності, клуби за інтересами в будинку культури «Ювілейний» створювалися, враховуючи побажання жителів райцентру. Є тут хорівий, вокальний, танцювальний колективи, працюють ляльковий театр і гурток м'якої іграшки, створено клуб «Старшокласник» і дитячий кінотеатр «Орлятко». Десятки школярів відвідують фотгурток.

А ось про самодіяльну народну кіностудію «Символ», якою керує ентузіаст своєї справи В. Кизима, знають і за межами району. Її короткометражні ху-

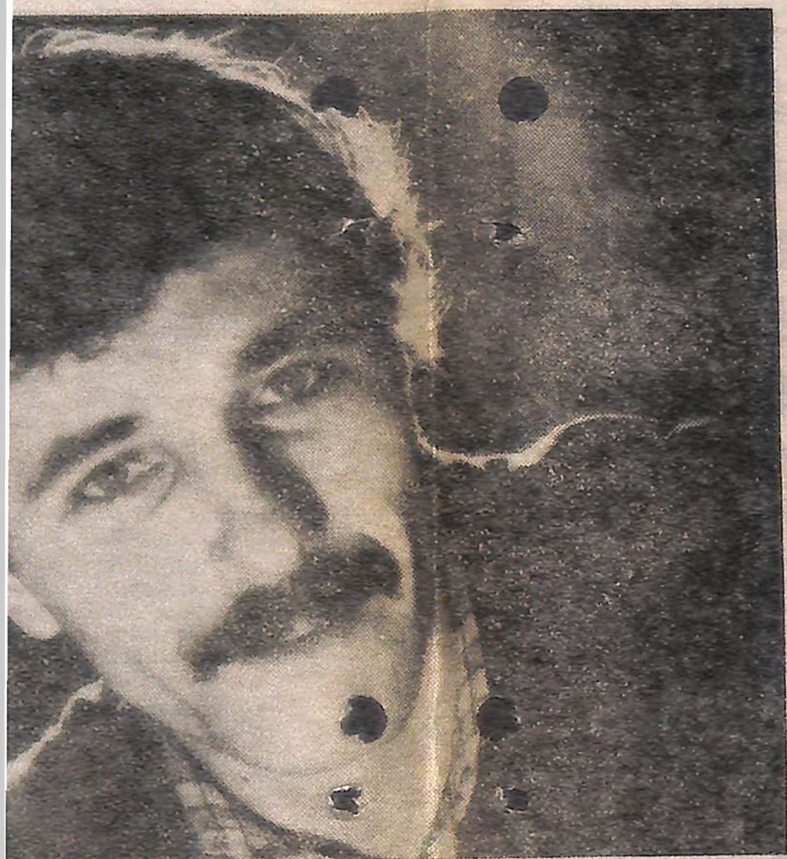
дожні і документальні фільми удостоювались призов на обласних і республіканських фестивалях народної творчості. Більше сорока кінострічок створено «Символом» — про людей колгоспного села, героїв-земляків, гвардійців п'ятирічки, природу рідного краю, а ще цілі кінорепортажі про святкування 40-річчя Великої Перемоги і зустрічі з воїнами, які визволяли район від німецько-фашистських загарбників.

...«Ювілейний» засвічує вогні. Сьогодні тут зустріч молоді з бригадиром тваринників колгоспу «Росія», колишньою дояркою Героєм Соціалістичної Праці Людмилою Ананієвою Музиною. Сьогодні «Символ» показує фільм про робітничі династії.

М. ПЕТРЕНКО.

ГО ОПТИМІЗМУ—В НАШИХ ДІЛАХ!

КЦІЯ «МОЛОДОГО КОМУНАРА» УЛЬЯНОВСЬКОМУ РАЙОНІ

СМАК ДО НОВИЗНИ

Після закінчення Одеського харчового технікуму Олександр Чернієнко працює змішаним інженером на Ульяновському цукрозаводі. Він секретар цехової комсомольської організації. Завдяки його ініціативі, творчому підходу до справи на підприємстві активізувалась робота молодих раціоналізаторів та винахідників. Олександр, працюючи в центральній лабораторії заводу, разом зі своїми колегами дбає про те, щоб у виробництво виводилося все нове, передове, прогресивне. Недавно, наприклад, О. Чернієнко виготовив пристосування для свердління і очистки скрапалізованих труб поверхні нагрівання випарних апаратів. Економічний ефект від цього нововведення складає 48 тисяч карбованців.

Молодий комуніст нині навчається в Одеському технологічному інституті імені Ломоносова, він постійно працює над удосконаленням своєї професійної майстерності, залучає до технічної творчості молодих робітників цукрозаводу.

На знімках: вгорі — Олександр ЧЕРНІЄНКО, внизу — кращі молоді робітники підприємства Володимир ДАЦЮК, Володимир КИСЛИЦІН, Сергій ГУЛЯЩІЙ; зліва — цеху заводу.

Иду вулицями Лозуватого і радію його обновам. Вулиці заасфальтовані, в центрі села Палац культури, торговий комплекс, стадіон. Будівництво триває — невдовзі справлять новосілля в типових будинках 17 колгоспних сімей. Тут поселяться передусім молоді сім'ї, спеціалісти колгоспу. По пільгових цінах колгосп забезпечує будівельними матеріалами всіх трудівників господарства, котрі зводять для себе нові будинки.

Радіє перспектива завтрашнього дня — в селі з'явиться нова середня школа, профілакторій для автопарку, ідальня для централізованого обслуговування тваринників і механізаторів.

Правління колгоспу, яке очолює І. М. Болгаренко, не шкодує коштів, дбаючи про соціальні і культурні блага трудівників села. Тисячі карбованців, наприклад, витрачено на оплату керівникам гуртків художньої самодіяльності, завідувачому історико-краєзнавчим музеєм, на придбання інструментів для двох духових, естрадного

оркестрів, поповнення ди-скотек, спортивного інвентаря.

Все це стало можливим завдяки тому, що наш колгосп з року в рік стає все міцнішим і багатшим економічно. В цьому заслу-га трудівників села.

підрозділах. У стислі строки при високій якості ми збрали урожай цукрових буряків на 940, кукурудзи на 790, посіяли озимину на 1500, підняли зяб на 3540 гектарах. Закінчили з кошовцею колосозів, я очолює соціалістичне зма-

ціальний загін ремонтників, до складу якого увійшли комуністи, комсомольці, наставники молоді. Про якість ремонту передусім дбають ланкові І. Митрофанов, В. Циганець, М. Теренюк. До дня відкриття районної

А вечорами секретар парткому нашого господарства В. О. Синарчук збирає секретарів цехових парторганізацій, комсоргів, інших активістів. Вони інформують, як на місцях йде виконання передіздівських документів партії.

Як і всі комуністи, я теж з неабияким хвилюванням перечитую їх. В проекті нової редакції Програми КПРС звернув увагу на такі рядки: «Особливого значення партія надає посиленню творчого змісту і колективістського характеру праці, підвищенню її культури, заохоченню висококваліфікованої і високопродуктивної роботи на благо суспільства». Як це необхідно! Адже праця має стати першою життєвою потребою наших людей. Та це буде лише тоді, коли кожен з нас працюватиме за покликанням, на своєму місці, там, де може найширше розкритись твій талант, де сповна віддасться справі свої знання і вміння.

І. НАСТАСІЄНКО,
механізатор колгоспу імені Фрунзе.

БУТИ НА СВОЄМУ МІСЦІ

ОБГОВОРЮЄМО ПРОЕКТИ
ДОКУМЕНТІВ ДО XXVII З'їЗДУ КПРС

Пишаюсь, що працюю у великому і дружньому колективі механізаторів, яких у нас до 150. Більшість з них має перший і другий клас, постійно підвищує свою майстерність і нині. Механізатори у нас широкого профілю, і ми щороку вчасно справляємось з великим комплексом робіт. Наприклад, в осінню пору на ланах колгоспу працювала нозовстворена партійно-комсомольська група, до складу якої увійшло 25 комуністів і комсомольців, які стали лідерами у своїх виробничих

гання на буряковому полі. Завдяки добре організованій праці всіх ланок збирального загону, своїм РК-6 я міг щомісяці справлятися з роботою на 13 гектарах. А на кукурудзяному полі попередку йшов комуніст Іван Тетевя.

І праця наша увінчалась успіхом — загонові було вручено перехідний прапор райкому партії та райвиконкому.

Тепер наша турбота про те, щоб вчасно і добро-якісно полагодити механізми. Сорок п'ять механізаторів включено в спе-

партійної конференції ремонтники поставили на лінійку готовності всі сівалки, культиватори. А в тому, що з 16 зернових комбайнів ремонтувати треба лише половину, то теж завдяки сумлінно колгоспних механізаторів, які бережливо, по-господарському ставляться до колгоспного добра. Тож восьмеро моїх товаришів зроблять лише техогляд своїх машин.

...Закінчується трудовий день. В кожному виробничому підрозділі підводять підсумки зробленого.

ОРІЕНТИР КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ДІЇ

ДО БИСТРИНИ

У КАБІНЕТІ першого секретаря райкому ЛКСМУ Валерія Зеленика комсомольські працівники збираються на зоргоду, але триває роз'яснювальна робота. Кожен інформує про своє перебування в комсомольських організаціях, комсомольсько-молодіжних колективах, у школах, будинках культури. Говорять про пероз'язані проблеми і пропонують шляхи їх розв'язання.

Де ти був, з ким зустрічався, що це дало для тебе, для юнаків та дівчат, для поліпшення внутрішньої роботи на місцях? Що скажуть, відповідаючи на це запитання працівники райкому?

В. ЗЕЛЕНЯК, перший секретар райкому ЛКСМУ:

— На фініші завершального року п'ятиріччя з особливою увагою ми приділяємо, як виконують свої соціалістичні зобов'язання комсомольсько-молодіжні колективи механізаторів, тваринників, окремі виробничники. Безперечно, приємно в першу чергу побувати там, де все гаразд. Як, скажімо, в колгоспі імені Шевченка. Але поїздка туди моя буде потім. Бо в цьому господарстві хоч секретар комітету комсомолу Юрій Міщенко і недавно працює, та йому завжди підкаже і допоможе досвідчений секретар парткому В. І. Крижанівський. А в колективі тваринників зі знанням справи працює комсомольський активіст Катерина Грабчук. Тож я — в міжколгоспбуд. Тут треба було допомогти секретарю комсомольської організації Миколі Стаднюку. Не допомагають йому спеціалісти, керівники підприємства.

Вийшов у колгосп «Україна». Це вже разом з «прожектористами», працівниками райвідділу внутрішніх справ. Була операція «Зайнятість». Нас цікавило, що роблять тепер підлітки, де працюють, як відпочивають, яку по-

зицію в ставленні до них зайняли комсомольські активісти, керівники виробничих підрозділів. А ще брав участь в обговоренні передіздівських документів.

Зустрівся оце на уроці мужності з колишнім фронтовиком, учасником двох парадів на Красній площі — сорок п'ятому і вісімдесяти п'ятому роках — Іваном Матвійовичем Дідурем. Він з гордістю говорив про юнаків, які прийшли служити в армію, — грамотні, мають технічну спеціальність, добре обізнані з історією Збройних Сил СРСР, знають, якою ціною далася радянському народові перемога над фашизмом. Однак Іван Матвійович стурбований тим, що нерідко призовники не мають належного фізичного загартування. От я й зробив висновок для себе: саме так, як Іван Матвійович мають бути першими порадиниками комсомольських активістів.

Н. ШИШКЕВИЧ, секретар-завідуюча відділом учнівської молоді:

— Щойно повернулася з Богданівської восьмирічки, де провела семінар піонервожатих. Тут зацікавила усіх досвід роботи патріотичного клубу «Дзвін». Обговорено питання щодо активізації проведення патріотичної акції «Револьюційний тримайте крок!».

Побувала в Сабатинівській десятирічці. Зустрілася з комсоргами, загонними піонервожатими, учителями. Тривала розмова про учнівське самоврядування. І про роботу по військово-патріотичному вихованню. В музейній кімнаті школи тепер є ціла експозиція про виховання школи Героя Радянського Союзу Валерія Грінчака, котрий здійснив свій подвиг, виконуючи інтернаціональний обов'язок на афганській землі. Дуже цікавий матеріал зобрали червоні слідопити

про колишнього директора школи (ще в тридцять роки він працював там) Івана Іовича Цивадіца, котрий героїчно загинув при взятті Кенігсберга. Нині одна з вулиць села Сабатинівки названа іменем комуніста І. І. Цивадіца.

С. КРАВЕЦЬ, завідувач відділом комсомольських організацій райкому комсомолу:

В колгоспі імені Орджонікідзе зустрівся з секретарем комсомольської організації Володимиром Вершигоровим, групкомсоргами, молодими виробничниками. Допоміг комсомольським активістам удосконалити проект плану роботи комсомольської організації на наступний рік.

Що мене найбільше хвилює, коли ми говоримо про активність кожного комсомольця і передусім комсорга? Я завжди підкреслюю, зустрічаючись з ними: не слід чекати нагадувань парткому, райкому комсомолу, що треба провести той чи інший захід, взятися за нову справу. От у нас, наприклад, не все гаразд з роботою по профорієнтації. Тим часом на місцях ми пропонуємо одні і ті ж професії — механізатора, тваринника. Це непогано. Але ж у нас не вистачає і кваліфікованих будівельників, шляховиків. Запитайте ногося з комсомольців-виробничників, чи вміють настелити асфальт, прокласти бруківку, зробити гумозоб'єктне покриття на стадіоні. Таких одиноків.

...Поверталися райкоміації з відряджень. Підсумували результати попередніх своїх перебувань у колективах. Готували черговий випуск «Комсомольського прожектора», комсомольські активісти систематизували матеріали для комсомольсько-молодіжної сторінки «Молода гвардія» райгазети. Обговорювалися результати рейду в селах району.

Молодий інженер з Ульяновського цукрозаводу Валентин Іовенко успадкував професію від батька. Перший наставник тепер у нього — його мати Ольга Данилівна, яка працює разом з сином у райцентрівському німтеатрі.
На знімку: В. ІОВЕНКО.

ФІЗКУЛЬТУРУ — ТОБІ І ВСІМ

БРИГАДА ВИХОДИТЬ НА СТАРТ

Мене нерідко запитують: «Як ти встигаєш згуртувати боєздатні команди з різних видів спорту, які з успіхом виступають на районних змаганнях? Тут відповідь коротка: не я сам це роблю, а весь фізкультурний і комсомольський актив. У кожній бригаді є фізорг, який постійно підтримує зв'язки з комітетом комсомолу і радою колективу фізкультури. Він готує і команди до спартакіади колгоспу, він і громадський тренер.

Найбільше уваги — комплексу ГПО. І передусім пропаганду його нормативів ми ведемо безпосередньо у виробничих підрозділах, а потім — складання заліку з фізичної та військово-технічної підготовки.

Ліцем до спорту повернулися керівники госпо-

дарств, спеціалісти. Наприклад, бригадир транспортної бригади В. М. Підлісний регулярно сам тренується і приводить в спортзал, тир, на стадіон механізаторів. Тож не випадково багатоборці ГПО з числа механізаторів нашого колгоспу мали високі показники на обласному фіналі спартакіади спортивних бригад.

Ми маємо резерв, бо постійно підтримуємо зв'язки з школою. Молоді хлібороби тренуються разом зі старшокласниками, які згодом поповнюють наші збірні. Школа і колгосп не роблять розподілу, мовляв, це — наше, а це — ваше. У нас все спільне — і спортивний комплекс, і спортзал, й інвентар.

П. КУЧЕРЕНКО,
інструктор по спорту колгоспу «Родина».

Матеріали візиту редакції підготували М. ШЕВЧУК, М. ЗВЕНИГОРОДСЬКИЙ, В. ГРИБ (фото).

Уже не раз доводилося чути, що час дискотек минує, як минала мода на стиль «диско». Молодіжні видання вже не закидані листами-проханнями розповісти, як уміло організувати дискотеку, як проводити її, як... Зрештою, всіх питань, які хвилювали тоді аматорів, не перелічиш. Колись одна за одною, одна краща другою, з'являлись дискотеки, відтісняючи все далі традиційні вечори відпочинку з оркестрами і вокально-інструментальними ансамблями. У парках, будинках куль-

СЬОГОДНІ

тури, клубах, на шкільних та студентських вечорах дискотеки стали незамінними.

А нині... Нині мелодія з більшим бажанням відпочивала б під супровід ВІА. Чому? Та тому, що нерідко зміст поняття «дискотека» розуміють лише як «танці під магнітофон», а не глибше, забувають про інформаційний, виховний аспекти дискотек. А якщо ними нехтувати, то й насправді дискотека може перетворитися на жалюгідну пародію...

Хороші дискотеки можна на пальцях перерахувати. Але основне, що вони є, і ними керують люди, захоплені своєю справою. Бо справжня дискотека дає людині немало.

...Того дня в Кіровоградському районному будинку культури, як завжди, дискотека «Метроном» почалася тематичною програмою. Обмовимося сразу — тематика щоразу інша, присвячена тій чи іншій події суспільно-політичного і музичного життя. Цього разу майже півгодинна розмова йшла про життя і творчість Д. Леннона.

— Треба було перегорнути масу газет і журналів, щоб знайти потрібні публікації про Леннона; написали ми спогади його дружини, друзів, — говорить керівник дискотеки «Метроном» Сергій Полігалов.

Програма вийшла інформаційно насиченою, цікавою. А словесний фон доповнювався музикою, демонструванням слайдів. Хто, можливо, нічого й не знав про Леннона, його творчість, тематику пі-

сень, зміг довідатися немало.

Багато ж відвідувачів полюбилися появлятися в самій розпал дискотеки, коли вже всі освоїлися, розтанцювалися, коли зникла напруженість перших хвилин. Спочатку нецікаво? Справа далеко не в цьому. І Сергій Полігалов, і Сергій Чумак, і Сашко Халецький, і Ярослав Волшин стараються, аби програма була цікавою, несла щось нове, невідоме. Біда в тому, що «Метроном» не має залу, дискотеки проводяться в холі будинку культури, де, звісно, ні столиків, ні крісел не поставиш. І слухати навстоячки навіть речі цікаві, погодьтеся, незручно.

Повідомлення про гостролі ансамблів, інформа-

ція про вихід у світ нового диска, та й загалом останні новинки музичного життя — і це можна почути на дискотеці.

Якщо говорити про репертуар «Метронома», то він різноманітний. Тут і нові записи радянських та зарубіжних виконавців, і пісні минулих років. Навіть схвально у залі сприйняли повідомлення про «добрий старий танець рок-н-рол». (До речі, його замовили. У «Метрономі» існує «стіл заяв»). Та... ніхто його танцювати правильно не зумів.

Гарно танцювати, відчувати ритм, музику — теж повинні вчити дискотеки, чого, на жаль, не робиться в «Метрономі». Для цього не потрібно запрошувати вчителя танців. Можна, приміром, організувати конкурс на краще виконання танцю. А на одній дискотеці, на якій довелось колись бути, також замовили рок-н-рол. Тільки почався танець, ведучий зупинив зал: «Хіба так танцюють? Давайте вчитися разом!». І по слайдах, де були зображені рухи, всі відвідувачі вивчали цей танець. А потім тому, хто найточніше виконував рок-н-рол, вручили приз.

Багато чого у хлопців з «Метронома» можуть почитати інші. Недарма цього року на обласному огляді-конкурсі, який проходив у травні, вони зайняли третє місце, а минулого літа їздили у складі агітпоїзду «Комсомолець України».

Т. ТАРАСЕНКО.
Кіровоградський район.

«АРСЕНАЛ» ІНТРИГУЄ

Ансамбль «Арсенал» сформувався на початку 70-х років. Очолює його Олександр Козлов — музикант, котрий чимало часу виступав з камерно-драматичними композиціями. Джаз на той час переживав, можна сказати, занепад — на нього наступав рок. Спочатку не уникав року й новостворений «Арсенал», та згодом його номери трансформувалися з енергійних у більш спокійні, причому без вокалу. Одна з характерних ознак джазу, що надає цьому стилеві особливості чарівності й неповторності — присутність імпровізації, коли виконавець сходиться із заданим автором музичним шляхом і влітає в мереживо мелодії свій візерунок. Олександр Козлов справляється з цим добре, і його колектив поступово здобуває не гучну, зате стійку славу.

Кінець 70-х — початок 80-х років були позначені прагненням музичних ко-

лективів, особливо тих, хто адресував своє мистецтво молоді, повернути увагу аудиторії не тільки репертуаром і майстерним володінням інструментами. Хотілося якось театралізувати виступи. «Музично-гумористична пантоміма» — таку оцінку дістала нинішня творчість «Арсеналу».

На сьогодні в ансамблі, крім Олександра Козлова, ще шість музикантів і один артист пантоміми. «Комсомольська правда» писала, що публіка була заінтригована виконавською манерою «Арсеналу» — несподівано контрастною, сміливою, такою, що органічно поєднує в собі елементи, здавалося б, несумісні. Диск «Арсеналу» «Своїми руками» прихильники й цінителі музики називають серед найпопулярніших платівок фірми «Мелодія».

Н. ГРИГОР'ЄВА.

ВЖЕ ПРОЗВУЧАВ БАХ

Любителі музики й раніше збиралися в залі мистецтв обласної наукової бібліотеки імені Н. К. Крупської. Тепер же вони появлятимуться тут і на засідання спеціального музично-естетичного клубу «У світі мистецтв».

Ідея створення клубу прийшла до комсомольців Кіровоградського музичного ліцею на їх звітно-виборних зборах. Молоді викладачі Т. І. Чепурна, О. А. Воронцова, М. В. Таранець вирішили серйозно зайнятися пропагандою класичної музики серед молоді шляхом створення клубу, а миском ЛКСМУ цей намір підтримав.

Перше заняття було присвячене творчості П.-С. Баха. Викладачі училища розповіли про факти біографії композитора, про почуття, які спонукали його до творчості, показали слайди, що розповідають про його життя, дали прослухати грамзаписи. Присутні висловили побажання, щоб пояснення, зокрема, музичних термінів, були докладнішими. Це буде взятो до уваги на наступних засіданнях.

О. КОТОВ,
другий секретар міськом ЛКСМУ.
м. Кіровоград.

Ірина Ковальчук навчається на четвертому курсі Кіровоградського музичного училища. Вона — член комітету комсомолу закладу. Після занять Ірина надає допомогу вихованцям Новгородківської музичної школи, де веде клас фортепіано.
На знімку: Ірина КОВАЛЬЧУК (зліва) з ученицею 6 «Б» класу Новгородківської СШ № 1 Іриною ШАКУЛОЮ під час заняття.

Фото С. ФЕДЕНКА.

ВИ ЗАМОВЛЯЛИ ПІСНЮ

Я НЕ ОДИН

Музына Ю. САУЛЬСКОГО
Стихи Л. ЗАВАЛЬНЮКА
Слеза — осенних дней примета —

Росой холодной потекла.
И журавли уносят лето,
И журавли уносят лето,
Раскинув серые крыла.

ПРИПЕВ:
Звенит высокая тоска,
Не объяснимая словами...
Я не один, пока я с вами,
Деревья, птицы, облака!

Кружатся листья,
Как записки,
С какой-то грустью
незримой...

Кто не терял друзей
и близких,
Кто не терял друзей
и близких,
Пусть посмеется надо мной.

ПРИПЕВ:
Немало мы по белу свету
В исцанях радости
кружим...

Порой для слез причины
нету,
Порой для слез причины
нету,
Но кто не плакал, тот
не жил.

ПРИПЕВ:
И часто плачем мы
невольно,
Когда дожди стучат в окно,
Не потому, что сердцу
больно,
А потому, что есть оно.

ПРИПЕВ.

ТВОРЧИСТЬ

Піонери дружини імені Валентини Шевченко вивчають не тільки героїчні подвиги учасників революції, а й революційні пісні, які піднімали на барикади, допомагали в боротьбі з ворогами, вели в «последний, решительный бой» за щастя і справедливість. Наші учні підготували музичну композицію «Пісні в будівництві», де інсценували найвідоміші революційні пісні.

«МИ НАШ, МИ НОВИЙ СВІТ ЗБУДУЄМ»

Сцена була оформлена власноруч виготовленими яскравими плакатами-цітатами з пісень. Перед публікою постали солдати, матроси, будівельці, робітники. Зображувався штурм Зимового. Гримув постріл «Аврори», і почалася нова Росія. Загриміла над світом горда пісня людського братства: «Мы наш, мы новый мир построим, кто был ничем, тот станет всем».

Стукотить рейками паровоз, і зал співає «Наш паровоз, вперед лети». Строчить кулемет «Тачанки», клубочаться хмари під «По долинам и по взгорьям», закрокував згін червоноармійців під «Дан приказ — ему на Запад»... А коли зазвучала маршова «Смело, товарищи, в ногу!», закрокував, заспівав увесь зал. Всі з гордими обличчями виконували відому пісню революції.

Композицію підготував під керівництвом голови ради дружини Валерія Кропивка. Самі ж піонери виготовили наочну агітацію, костюми, реквізит.

В. МИХАЛЬЧУК,
старша піонервожата дружини імені В. Шевченко середньої школи № 1.
м. Ульяновка.

КАЛЕЙДОСКОП «ДИСК-ЗАЛУ»

Недавно у Мінську виступила з новими номерами масовська рок-група «Маліна часу» (керівник А. Макаревич), «Талановиті, оригінальні, хвилюючі», — такі відгуки критиків на концерт свідчать, що колектив піднімається на вищий щабель творчості, долаючи характерні для себе недоліки — занепадницький ухил тенетів, афектаційну гру на публіку з не кращими смаками тощо.

У Радянському Союзі недавно гастролював італійський співак і композитор Тото Кутуньо. Після його інтерв'ю журналістам з'ясувалося, що цей автор чудових пісень, які виконували А. Челентано, М. Матос, Д. Дассен та інші відомі артисти, не заінтригував ніяких консерваторів. Кутуньо — самоучка.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:
316050. МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

БК 00717.

Обсяг 0,5 друку вкр.

Індекс 81103

Зам. № 657. Тираж 57 400.

Газета виходить у п'ятницю четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.